

**V Celju - mestu vpisano 10 820 000 din,
v Celju - okolici 18 491 000 din
in v Šoštanju 7 912 200 din**

ŽELEZNIK MARJAN IZ BREGA VPISAL DOTO 25.000 DIN

CINKARNA IN CELJSKA OPEKARNA — VEDNO MED ZADNJIMI

Na zadnjem sestanku glavne vpisne komisije in aktivistov, so v Cinkarni ugotovili, da so doslej v agitaciji za vpis sodelovali samo trije tovariši. Sindikalna organizacija ni zainteresirala, ni vključila v delo sindikalnih pododborov. Do srede 13. sept. je bilo komaj zajetih 600 delavcev, vpisali pa so doslej z nameščenci 557.000 din. V celjski opekarni pa ni niti polovice kolektiva udeležena pri vpisu. Dosegli so komaj 71.000 dn.

Na Dolgem polju so samo delavske in nameščenske družine, ostalih polkincev je zelo malo. Vpisano je bilo največ po 1000 din, nekaj tudi po dva tisoč. Večje vsote so dali Sovinek Franc 3000, Baldasin Aleksander 6000, Grah Drago 5000 in Miklavžin 16.500 din. Dosedanje povprečje je 1000 din. Slabo so se izkazali le nekateri, ki so namerno preslišali klic domovine in brez katerih bomo lahko, seveda, tudi izpolnili naš 5-letni plan.

Tako so se v glavnem gospodinje, kljub težočam s katerimi se borijo, prav dobro izkazale, razen nekaj izjem boljše stoječih gospodinjakor so: Vračko Gusti, bivša trgovka, Kljnar Milka, žena močnejšega obrtnika, Vodeb Marija, Lišej Antonija in Lišej Marija, ki niso še nič vpisale.

SIN KMETA PODGAJSA NA DOBRAVI, ŠTIPENDIST LJUDSKE OBLASTI PREPOVEDAL OČETU VPISATI LJUDSKO POSOJILLO

Dva sinova velikega kmeta Podergajsa na Dobravi študirata in prejemata štipendijo od države. Ko so se aktivisti vjudno oglašili pri tem kmetu, da tudi on po svojih močeh posodi državi, je bil le-ta voljan vpisati. V tem pa je prišel sin, ki študira v Ljubljani, narahli aktiviste, očetu pa ostro prepovedal vpisati posojilo. Vsekakor lep primer »zavednega« študenta in štipendista ljudske oblasti.

Golovšek Franc in Jezernik Franc, velika kmeta v Lokrovcu, zatrjujejo, da nimata denarja. Če bi vsak od teh dveh prodal na trgu nekaj kokoši po cenah njim priljubljenih, bi lahko najmanj toliko vpisala kot delavec v tovarni.

Dimecu Francu je pomladi pogorelo porinje. Obiati mu je dala ves material na razpolago, da je prišel na novo zidati, v zahvalo ne posodi državi niti dinarja.

Kmet Dorn v Zagradu, je milostno porinil pred aktiviste 1000 din. Ljudsko posojilo ni miloščina, ampak prispevek zavednega državljanca za čimprejšnjo izgraditev socializma, zaradi tega bo Dorn obdržal 1000 din.

Na Ostrožnem so kmetje, ki jim vožnje s konji ne prinese dobička. Gomilšek Matija, močan kmet ima poleg druge živine tudi par konj s katerimi »fura«, od »fur« pa ne zasluži ničesar, zato tudi za posojilo nič ne da.

Z njim lahko tekmuje v zavednosti kmet Videnski, Fazarinc in Gomilšek Franc. Vsi imajo konje s katerimi zaslužijo težke tisočake, za posojilo pa nimajo. Ti naj si pogledajo vpisne zneske »furanov« v Mariborski okolici, kjer so le-ti vpisovali od 50 do 100 tisoč din.

Zgleden primer državljanke zavednosti pa je pokazala na Ostrožnem Kramar Marija, ki dobiva mesečno podporo 500 din od socialnega skrbstva. Vpisala je 1000 din.

NEKATERI ZAVEDNEJŠI OBRTNIKI ZVIŠALI POSOJILLO

Se vedno so obrtniki odstotno slabši od delavcev. Od 250 obrtnikov je vpisalo posojilo 234 in sicer 521 tisoč din. Med prvimi obrtniki, ki so zvišali vpis je bil krojač Meško, ki je vpisal še 3000 din, govoril je tudi s svojimi pomočniki, ki so tudi vpisali posojilo. Breme Tone je zvišal od 5 na 8 tisoč din, Trstenjak Alojz, mizar je zvišal od 5 na 10 tisoč din. Pristovšek Miloš, mizar od 5 na 9 tisoč din. Razen navedenih so še nekateri drugi obrtniki sklenili zvišati vpis, zato se bo stanje pri obrtnikih v prihodnjih dneh spremenilo.

**„V interesu podjetja je,
da odpuščamo vse one,
ki jih ne moremo rabiti!“**

Pri zmanjšanju administrativnega osebja je treba strogo upoštevati socialistična načela. Na to opozarjajo dnevno naši časopisi. Ne berejo pa tega, kakor izgleda uprava oziroma pers. referent pri DES v Celju, ki pravi: »V interesu podjetja je, da odpuščamo vse one, ki jih ne moremo rabiti.« Če bi one, ki jih ne moremo rabiti, v takem smislu, bi bila država takšna, kakršno so slika lažni informbirojevski aparati. Pri DES v Celju so odpustili 49 let staro, bolešno administrativno moč tov. Pistotnik Marijo. Drugače dobra delavka, odpuščajo jo zaradi zmanjšanja administrativnega kadra. Vodja in-

V OBMOČJU OLO CELJE REZULTATI SE VEDNO NEZADOVOLJIVI

Vpis ljudskega posojila v okraju Celje-okolica je sicer v vse večjem razmahu, čeprav uspehi še vedno niso zadovoljivi, ker je vpisano komaj polovico celotnega obeta. Mnogo krajevnih ljudskih odborov se sicer že močno približuje predvidenim vsotam, vendar je še tudi takih dovolj, kjer razpolagajo s podatki popolnoma beraških zneskov. Po teh krajevnih odborih je politično delo vaških aktivistov premalo ali ga pa sploh ni, zato mirno lahko trdimo, da po njihovi krivdi vpis ne napreduje.

V LAŠKEM SO PRESEGLI PREDVIDENI ZNESEK

Med vsemi krajevnimi in mestnimi ljudskimi odbori v Celje-okolici so se najbolj izkazali Laščani. Mnogi se radi spotikajo ob Laščane in jim očitajo, napake, brez katerih niso pravzaprav nikjer, pri vpisu drugega ljudskega posojila pa lahko služijo za zgled. Vpisali so 889.000 din, kar v odstotkih znaša 52% več od predvidenega zneska.

PONEKOD SE BLIŽAJO OBETOM

V Višnji vasi bodo v nekaj dneh dosegli predvideni znesek, saj jim manjkajo samo še trije odstotki do popolnega uspeha. Vpisali so 245.000 din.

V Pristavi se je stanje v zadnjih dneh močno zboljšalo. Vpisali so 103.000 din, kar znaša 87% od predvidene vsote.

Tudi pri Sv. Jederti neprastano dvigajo številko vpisanega posojila. Z vpisanimi 135.000 din so se približali predvideni vsoti za 85%.

Rudarji in kmetje iz Rečice pri Laškem so vpisali 732.000 din, do 100% uspeha jim manjka samo še 24%.

Za en odstotek slabši od njih so v Rimskih Toplicah, kjer so razdelili že za 287.000 din obveznic.

Dobro napredujejo tudi v Dramljah, kjer je v začetku slabo kazalo. Danes imajo že 331.000 din vpisanega denarja, ter v Dobrni, kjer so vpisali že 488.000 din.

Slabo so se dosedaj izkazali aktivisti in skopuški kmetje iz Gotovelj, Galicije, Gomilškega, Sv. Ruperta in Prevorja.

V SINDIKALNIH PODRUŽNICAH NISO STORILI VSEGA

V okraju Celje-okolica je še nad 2000 delavcev in nameščencev, ki še niso nič posodili. V opekarni Ložnica, se sindikalna podružnica ne briga skoraj nič za posojilo. V »Hmežadu« sindikalni funkcionarji sami niso dali potrebnega vpliva.

PREDSEDNIK VPISNE KOMISIJE VIRANT NA GOMILSKEM PRAVLJA OBLJUBLJENE ZNESEK

Tajnik Kmetijske zadruge na Gomilskem je hkrati predsednik vpisne komisije. Komu se je hotel ta človek prikupiti, ko je svojevoljno zmanjševal zneske, ki so jih kmetje bili pripravljeno vpisati? Skupnosti gotovo ne. Na kratko in trdo povedano, njegov odnos do vpisovanja je saboterski.

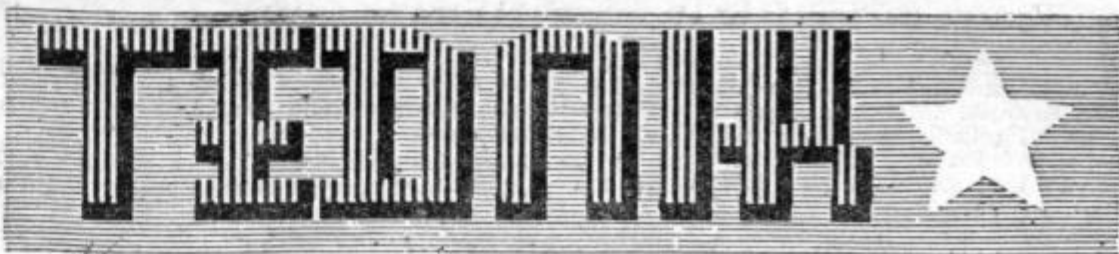
NA VRANSKEM SO KMETJE IN OBRTNIKI NAJSLABŠI

Vsem je znano, da so na Vranskem lani dobili za hmelj veliko denarja, pravtako za sadje in drva. Samo za maline so kmetje dobili nad milijon dinarjev. Tudi obrtniki so, kakor izgleda zelo »siromašni«. Rečemo lahko, da jim ne manjka denarja. Njih žepi niso siromašni, beraška je njih državljanstva zavest. Nekateri so vpisali po 1000 din, samo eden je »zrtvoval« 3000 din. Kmet Felician Franc iz Sela čaka, da bo posojila konec. Tudi bivši predsednik KLO Prčovnik Franc še ni nič dal.

Opomba uredništva: Podatki so od četrtka 14. 9. 1950.

CELJSKI

LETO III.
16. 9. 1950
Štev. 37
CELJE

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE OKRAJEV CELJE-MESTO, CELJE-OKOLICA IN ŠOŠTANJ

1936. štiristo delavcev na cesto — 1950. prevzeli podjetje Prevzem podjetja in prehodne zastave v Tovarni emajlirane posode

Zgodovina in razvoj Tovarne emajlirane posode sta tesno povezana z delom Komunistične partije v Celju. V gaberški četrti je bil štab prvoborcev za delavske pravice. Tu je delovalo kulturno-umetniško društvo »Svoboda«, ki je v dobri strogi partijski ilegalnosti družilo člane KP in ostale napredne delavce. V tem industrijskem centru je prenašal svoje bogate revolucionarne izkušnje sedanji minister Zvezne vlade in član CK KPJ tov. Leskošek, generalni major Peter Stante-Skala, narodni heroj Milan Zidanšek in mnogi drugi komunisti. Mlajši člani Partije so obogatili z revolucionarnim duhom, pridobljenim v tej družbi, prvi šli v boj proti okupatorju in žrtvovali svoja življenja za domovino.

Skozi vsa leta od ustanovitve tovarne 1894 po Nemcu Westnu so se v tej tovarni dogajali spori med delavci in delodajalcem. Od truda in žuljev delavskih rok marljivih Garbčanov in drugih delavcev, si je nakopičil Westen kapital, s katerim je postavil na Poljskem, v Rusiji, Češkem in drugod tovarne emajlirane posode. Da si je zagotovil popolni pregled in kontrolo preko delavcev in proizvodnje, je postavil za predelavce in mojstre Nemce, poznejše gestapovce, Regnerja, Sommerja, Holzhauserja in druge. Nemški jezik je bil v tovarni uradni jezik. Partijska organizacija je zato imela pri svojem delu v tovarni dvojno nalogo, borila se je za izboljšanje življenjskih pogojev delavcev in za veljavnost slovenskega jezika. Prvo večjo stavko v tej tovarni zasledimo leta 1920, ki pa jo je s pomočjo svojih zvestih slug Nemcev in nemčurjev Westen z lahkoto zatrl, ne da bi ugodil zahtevam delavcev po višji plači. Leta 1923 pa je delavstvo s 13-dnevno stavko beležilo prvi pomembnejši uspeh. Sprito strahu za proizvodnjo in nepopustljivosti delavcev, so dosegli povišanje plač, toda na žalost ne za daljši čas. Leta 1934 so delavci pod vodstvom Partije in sedanjega ministra Leskoška izvajali nekaj osnovnih pravic. Zagotovljen je bil osemurni delovni čas, da se sprejmejo na delo vsi bivši delavci, ki se vrnejo iz vojaške službe in malenkostno zvišanje plač. Pogodba je vsebovala tudi točko, da Westen ne bo izvajal nobenih sankcij nasproti stavkajočim delavcem. Toda dobička željan fabrikant se te pogodbe ni držal. Leta 1936 je zaradi tega in drugih prislinskih sredstev, ki jih je izvajal Westen nad delavci izbruhnila zopet stavka. Trajala je od 26. avgusta do 9. septembra. Stavko je neposredno vodil sedanji minister Leskošek in sedanji predsednik delavskega sveta tov. Kač Franc. V stavki so sodelovali vsi delavci in delavke razen mehaničnega oddelka in pešnice Westnovih plačancev. Delavci so vztrajali odločno na svojih mestih, kljub nečloveškemu postopanju orožništva in policije. Da bi pregnali delavce iz emajlirnice, je Westen najel tovarniške ga-

silce. V stavki so se posebno dobro izkazale žene-delavke, ki so ležale na industrijski železniški tir, da so tako preprečile uvoz surovin v tovarno. Krivda za nesodelovanje mehaničnega oddelka v stavki, je bila pri oportunističnem vodstvu oddelka, predvsem delavskega zaupnika, odpadnika partijske organizacije. Delali so ves čas stavke, zato pa so dobivali dvojno plačo. Da je Westen te delujoče zavaroval pred razjarjenimi stavkajočimi delavci je zgradil vrata s posebnimi opazi, domov pa so hodili skozi kordon orožnikov. V pešnici Westnovih hapcev je bilo tistokrat opaziti poznane nemčurje in Nemce, pounje gestapovce Esiha, Uriska, Heiligsteina in Lavrinca. Te in nekatere druge vodje oddelkov je Westen uporabil pozneje kot svetovalce pri odpustu delavcev. Na klerikalnem mestnem županstvu je Partija v imenu delavstva vodila pogajanja z Westnom. Delavstvo so zastopali sedanji minister Leskošek, predsednik delavskega sveta Kač in Kopač. Razume se, da je klerikalna klika, ki je imela koristi od Westna štela njegove interese, ne pa delavske, doseženi so bili neki sporazumi, toda Westen, kot je bila njegova navada se obljub ni držal. Po končani stavki je romalo 400 najboljših delavcev na cesto. Med odpuščenimi so bili najrevolucionarnejši delavci, kot Kač Franc, Svetek Andrej, Peperko Avgust, sedanji direktor tovarne, ki je takrat delal v surovinskem oddelku, Ogrizek, Božičnik, Kolar Ludvik, Leban in drugi. Westen in »delovni« gestapovci se niso zadovoljili samo z odpustom. Vsem odpuščenim so pisali v knjižice z rdečim, kar je pomenilo, da je imetnik knjižice »nevaren« človek. To je bil znak za vse fabrikante, ki teh ljudi niso sprejeli na delo. Tako so ostali delavci po več let brez službe. Direktor Peperko je ostal brez službe 4 leta, ker ga nobeden delodajalec z rdečim žigom in pisanjem ni vzel v službo. Kljub temu Partija ni mirovala, pričela je pripravljati delavce v tovarni za bližajočo se narodnoosvobodilno borbo. Uspeh požrtvovalnega dela Leskoška, Petra Skale in drugih ni ostal. Tovarna je kljub izdajstvu in budnosti gestapovcev dala prve in najboljše borbe v Gaberju; Gaberje je že v prvih mesecih borbe z okupatorjem bilo središče političnega in odporniškega dela. Najzavednejši delavci iz tovarne so prvi dali svoja življenja za domovino. Vsemu kolektivu bodo ostala nepozabna imena prvih žrtv iz tovarne Toneja Kosa, Kramerja, Božiča Pina, Leskoškega, Okorna in drugih.

Po štirih letih dela v novi svobodni domovini in po 55 letih izkoriščanja in večne borbe za izboljšanje življenjskih pogojev, pa se je uresničila želja vsega delavstva v tovarni. V nedeljo dne 10. septembra 1950 so delavci sprejeli tovarno v svojo last. Nekaj manj kot 2000 delavcev, delavk in starih ga-

brskih borcev, se je zbralo pred okrašenim tribuno pri vhodu v tovarno. V uvodni slovesnosti je zapel zbor Slovenske filharmonije pod vodstvom Rada Simonitija, državno himno. Predsednik delavskega sveta, star borec za delavske pravice tovariš Kač Franc, je sprejel točno ob 10.45 ob tuljenju tovarnske sirene iz rok ministra vlade LR Slovenije in generalnega direktorja kovinskih industrij tov. Dolinska kije tovarne. Po prevzemu ključev je tov. Kač odkril spominsko ploščo, ki bo spominjala poznejše rodove na ta zgodovinski dan. Kolektiv pa je bežal tega dne tudi drugo pomembno zmago. Z vztrajnim in marljivim delom so si pridobili naslov najboljšega kolektiva v kovinskih industrij LKS in prehodno zastavo, ki jo je prejel iz rok ministra Dolinska eden najboljših delavcev v tovarni tov. Bandel Mirko. V prvem polletju so finančni plan dosegli 108%, količinski pa 109%.

Direktor tovarne je ob tej priliki razglasil 34 udarnikov in 6 racionalizatorjev, med njimi Samca Martina in Ahlika Jakoba že dvanajstič, Golovška štirinajstič, Javšovec Martina petič in druge. Med racionalizatorji pa tov. Šosterja, Vajdiča, Zibreta in druge. Slavnosti so se poleg predstavnikov oblasti in političnih forumov v Celju udeležili še komendant in komisar celjske garnizije, zaslonnik GO ZSS, direktor jeseniške tovarne in drugi. Za zaključek je zbor Slovenske filharmonije zapel več pesmi. Delavci so z zanimanjem sledili kvalitetnemu izvajanju zbora, v znak hvaležnosti so podarili dirigentu tov. Rada Simonitiju vazo s cveticami. Ob tej priliki je bila tudi otvoritev razstave aktivna ljudske tehnike v tovarni, ki si jo je ogledal minister vlade LRS tov. Dolinske in ostali gostje ter delavci. Uprava podjetja je podarila vsem delavcem praktična darila.

Delavcem tovarne emajlirane posode, kakor tudi prebivalstvu Gaberja, bo ostal ta dogodek, ki ga po pravici lahko imenujemo praznik Garbčanov zapisan globoko v spominu.

PREHODNO ZASTAVO PREJELI V TRAJNO LAST

Preteklo soboto so v Tovarni marmelade in sadnih sokov praznovali največ slovesen dan. Delavstvo je prevzelo podjetje v svoje roke. Navzoč je bil direktor Glavne direkcije prehrane industrije, ki je v imenu vlade izročil kolektivu prehodno zastavo, ki jo delavci tovarne prejemajo že tretjič in v trajno last. Kolektiv je povprečno presegal plan za 50 odst. Ko je predsednik upravnega odbora Ivan Dobrošek sprejel ključ, so odkrili spominsko ploščo v oddelku stiskalnice, kjer je napisano: »Dne 9. 9. 1950 smo uresničili pod vodstvom Partije in Tita staro revolucionarno geslo: Tovarne delavcem.«

Med 50 delavcev so razdelili 100.000 dinarjev. Koren Viljem je dobil 4000 din, ker se je kot komercialni vodja zelo izkazal.

Mnogi nagajenci so nagrade takoj posodili državi. Tov. Čvikel Alojz, ključavničarski mojster je prvotno sklenil vpisati 3000 din, pozneje je povišal vsoto za 1500 din, ko pa je prejel 3000 din nagrade je vpisal še ta znesek. Pravtako je predsednik sindikalne podružnice Jakob Bučan prvotno vpisal 5000 din, pozneje pa je dodal še 3000 din. Celotni kolektiv je vpisal 230.000 din, kar znaša več kot 1000 din na posameznika.

V DELAVSKI SVET ŠTOROVSKO ŽELEZARNE IZVOLJENI NAJBOLJŠI

V sredo 6. t. m. so v Storah volili delavski svet. Pot od tovarne do postaje je bila vsa v zelenju, zastavah in napisih.

V vselem razpoloženju so delavci volili najboljše v delavski svet. Zelo dobro jih delavci poznajo, zato niso velikokrat premišljevali. Največ glasov so dobivali odlikovanci: Franc Simončič, Osvin, Pečar, Alojz Jager, Stanko Maver, udarniki: Jože Majerl, Ivanka Senica in mnogi drugi najboljši kovinarji. Nihče ni pozabil podčrtati ime najbolj znanega kovinarja Jožeta Polanca, ki nosi vrsto odlikovanj iz narodnoosvobodilne vojne.

17 t. m. bodo štorski kovinarji slavili dvojno zgodovinsko svečanost. Prevzeli bodo Železarno in praznovali stoletnico njene ustanovitve.

Člani množičnih organizacij več pomoči Ljudski inšpekciji

Organi ljudske inšpekcije v Celju, še ne vršijo dovolj intenzivno svoje naloge. Še vedno se pojavljajo primeri spregledanja iz bojazni zamere, bodisi zaradi ožjih in daljnih sorodnikov, ali pa predpostavljanih uslužbenecv, za katero se je kar udomačilo mnenje, da se njih ljudska kontrola ne prime. Zadnji čas je, da se organi ljudske inšpekcije in člani množičnih organizacij, malomeščanskih predhodkov otresejo, ter pričnejo napake reševati revolucionarno v korist ljudstva, kot naša Partija.

Graje vreden primer, ki je silno vplival na ljudi, se je odigral v menzi MLO. Tu je bila zaposlena kot upravnica Dorn Mira, ki jo abonenti poznajo predvsem po odurnem in neprijaznem obnašanju. Dornova je bila prepričana, da trenutka, ko ji je inšpekcija stopila na prste, da prihajajo gostje v menzo zaradi nje, ne pa da je ona nastavljena zaradi gostov. Tov. Verka Ivana je pri kosilu narahlila, mu vzel krožnik, pijunila pred njega, ga zmerjala in napodila iz menze. V decembru 1949 je mešala vodo med žganje in ga prodajala. Prodajala je svojim znancom sladkor kupljen po planu II, po 100 do 200 din. Prejeti denar ni knjižila kot denar prodanega sladkorja, ampak na bloke o izdani

hrani za prehodne goste. Tov. Grosič Elzi iz St. Petra je prodala 3krat po 6 kg, po 3 kg in 2 kg sladkorja. Ta sladkor je porabila imenovana za neko veselico, šel pa je na račun abonementov. 1. 8. 1950 je dvignila 3 kg sladkorja kot predujem za menzo, porabila pa ga je sama. Dalje je kupila 30 kg bele moke na karte 2-R1 in 1-R2. Kje je dobila karte bo ugotovila inšpekcija? Zaradi malomarnosti in nepazljivosti se ji je pokvarilo 70 kg paradižnika, 200 kg glavnega zelja, večje količine repe in mesa od zakola dveh prašičev.

Ce je Dornova imela proti abonementu obrnjeno vedno mračno stran obraza, je imela proti svojim izbrancem vselega. Kontrolna komisija je ugotovila, da so se pri vinski kupici v kletnih prostorih sestajali neki Jermolj, trgovski pomočnik, Furian Lado, poslovođa PZ 3, Kolar in drugi, ter personalni referent Tovarne sadnih sokov Križnik, slednji je hodil tudi na razne malice in pribojčke. Jasno je, da je tako nastal primanjkljaj, ki ga je spretna upravnica »zadovoljivo« rešila, seveda na račun »abonentov«. To so navidez nedolžne zadeve, vendar zelo slabo vplivajo na delovne ljudi, zato jih ljudska oblast ne trpi in bo Dornova za takšno poslovanje prejele zaslužene kazni.

Zadruga v Bočni lepo napreduje

AVGUSTA 1949 NEKAJ GLAV ŽIVINE — LETOS 200 GLAV

V Bočni, znanem partizanskem kraju v Zg. Savinjski dolini, kjer so partizani uživali prijetno gostoljubje vaščanov, se je 12 kmetov odločilo ustanoviti zadrugo. Ustanovili so jo pred dobrim letom. Ta zadruga je bila prva v šoštanjskem okraju.

Začetek je bil težak. Obdelava 161 ha velikega posestva jim je delala težave. Denarja in bonon niso imeli. Malenkostne vsote denarja, so kmetje sicer posodili, vendar to ni zadostovalo. Najhujše je bilo to, da so se nekateri vaščani posmihali njihovim začetniškim uspehom. Toda, ko so pospravili prvo letino, so bile težave mimo. Dobili so denar, bone in kredit za gradnjo zadrugnih hlevov.

PREJ NAJSLABŠE — SEDAJ NAJBOLJŠE NJIVE

Donos njiv, ki so jih zadrugniki posejali se kot privatniki ni bil kdovekak. Zato so se za zadrugo sejev bolj pripravili. Njive so dobro pognojili, traktoristi so jih globoko preorali, pa tudi seme so temeljito očistili. Druga zadrugna žetev je pokazala, da imajo zadrugniki najboljši hektarski donos. Ječmena je bilo 22 stovov, pšenice 17 stovov, soržice pa 20 stovov na ha. Tudi drugi prideki so bili boljši od zasebnih.

ZAČETEK SKROMEN — LETOS 200 GLAV ŽIVINE

Tudi živine so ob začetku imeli bore malo. Imeli so 9 konj, 7 krav, 5 telet in 3 plemenitih svinj, enega prasčka. Na onemisan so odzdrali le po eno kravo, prasčka in par kokoši. Požagala pa so se začeli hlevi polniti. Živina so živino kupili, deoma pa si vzredili. Popravili so hleve, jih razširili in mislijo tudi na novogradnjo modernih hlevov. Letos imajo že 44 glav goveje živine, enega bika, 15 krav, vola, 21 telet, 2 teleta in štiri bikce. Konj ima zadruga že 19 in tri žrebeta, prasčev pa 86, včevši pujske in plemenite svinje. Sivovalo kokoši se je povečalo na 113. Zadrugniki so začeli vzgajati tudi čebelarje. Dosedaj imajo 16 panjev. V mesecu juniju so oddajali dnevno do 40 litrov m.e.k.a.

PONOS BOČENSKE ZADRUGE NAJMARKLJIVEJŠI ZADRUGNIKI

Med bočenskimi zadrugniki ni leninarov. Za zvev so potrebovali le osem dni in pri tem pospravili pridelek z 22 ha žitnih njiv. Želj so v treh skupinah, ki so tekmoval. Začeli so ob treh zju-

traj in prenehali ob devetih zvečer. S košnjo so končali v 14 dneh in pokosili 59 ha travnikov.

Pri živini se odlikujejo: Franc Zazal Franc Čepiak, ki je opravil 120 delovnih dni, Martin Štrogej pravtako 220 dni, Apolonija Levar 150 dni, čeprav opravlja na ohišnici vsa gospodinjstva dela in Katarina Požarnik, ki je kljub visoki starosti 65 let, opravila 80 delovnih dni na polju.

Pri živini se odlikujejo: Franc Zavolovek, ki ima vsak mesec 50 delovnih dni. Zavolovek je v pol leta opravil 270 delovnih dni. V oskrbo je dobil 18 konj. V treh mesecih je z vožnjo s konji opravil 130 delovnih dni. Tudi 85 letni Martin Levar ima v oskrbi 8 konj in vozi les v Šmartno. Opravil je 120 delovnih dni in je bil za svoj trud poslan na 14-dnevni oddih na morje. Na morje so poslali tudi marljivca Jožeta Tevža, ki ima že 79 let. Priden je tudi Jože Bastl, ki pri 71 letih vzorno oskrbuje mlado živino. V prvem polletju ima že 220 delovnih dni.

GRADILI BODO NOVE IN POPRAVLJALI STARE HLEVE

Zadrugniki so na družinskem sestanku sklenili popraviti hlev za odraslo živino. Gradnjo novega svinjaka bodo nadaljevali, imel bo prostora za 100 prasčev. Zgraditi nameravajo tudi stroj no uro, cepenjak za 60 panjev in kosnjak za 200 kokoši. Gradnjo tudi zadrugno jedinicno, kjer manjkata samo še pod in vrata.

NEKATERI BOGATEJŠI BI SE RADI VRINILI

Odnos med zadrugniki in onimi, ki so se v začetku posmehovali, se je zaostрил. Se ni dolgo od tega, ko so na vse mogoče načine obirali zadrugnike, danes pa se nekateri že skušajo vrinuti v zadrugo, kjer bi radi prišli na vodilna mesta. Bočanski zadrugniki bodo radi sprejeli nove člane v zadrugno skupnost, toda le pošteno kmete. Dosedaj je od 100 hiš in 700 prebivalcev vključeno v zadrugo 33 družin s 114 člani. V celoti se je v zadrugo vključilo 21 gospodarstev, osem pa deono. Zadrugno posestvo ima 350 ha zemlje. Od tega je 46 ha njiv, 59 ha travnikov in pašnikov, ter 232 ha gozdov. Zadrugo uspešno vodi Anton Hovšak.

Zadruga je kot najboljša v okraju dobila prehodno zastavo, katero hčejo za vsako ceno obdržati v rokah. F. L.

Kolektiv Narodne banke v Celju, najboljši v Sloveniji

Odika tega kolektiva je izredna proizvodnost pri delu. Priborili so si že eno prehodno zastavo v trajno last, v sredo 13. septembra pa so prejeli prvega prehodno zastavo in nagrado d.n. Zadnja državna kontrola je ažurnost dela tega kolektiva ocenila.

Laški lovci niso kar tako

Pretekli mesec so laški lovci preganjali divje svinje pod Tovstim vrhom. Ko so upehali sedli v senco k malici, se jim pogovor ni sukal okoli lovskih dogodivščin, ki jih znajo zasoliti, pa tudi treba jim ni klatiti mastnih, saj so žani ulovili 52 lisic in še druge roparice. Tokrat so začeli kar tekmovali, kdo bo več vpisal za drugo ljudsko posojilo. Znesek je rasel, kot cena pogaci na licitaciji. Sklenili so, da bodo

vpisali vsi skupaj 57.500 dinarjev, kar je za 12 članov lepa številka. S tako številko se lovsko družina »Turjak«, ki je vsem družinam v Sloveniji napovedala tekmovalje, ne bo mogla pohvaliti.

Lovci so pripravili tudi lovsko vinsko trgatve, katere dobiček bo šel za nabavo čistokrvnih lovskih psov in namestitve stalnega lovskega čuvaja. P. J.

Fizkultura

KLADIVAR : NAFTA (Dol. Lendava) 3:2 (2:2)

Po uspehu nad odličnim moštvom Arigoni v Isoli je imel topot celjski Kladivar v drugem kolu slovenskega nogometnega prvenstva najtežje srečanje. Znano je, da v letosnjem letu Nafta ni izgubila niti ene prvenstvene tekme na svojem terenu in prav zaradi tega niso bili izgledi na zmago Kladivarja najboljši.

In spet se je pokazalo, da je zoga ne samo okrogla, ampak da bomo morali v jesenskem delu nogometnega prvenstva večkrat računati na presenečenja. Kladivar, ki je napravil zelo dober start, je tudi tokrat izpolnil naša pričakovanja in prinesel iz Lendave dve, več nego dragoceni točki. In sedaj k poteku igre!

Nafta je prva izkoristila prodore ter navlila na Kladivarjeva vrata, obramba pa se je znašla ter realne nevarne situacije. Toda hitro se je slika na terenu spremenila in celjski mladiči so preneli igro na drugo polovico ter izkoristili prirebno trenutno premoč ter po Dobrajcu in Posineku dosegli dva zelo lepa gola. Zaradi prekrškov nad Natfina napadalnim igralcem je sodnik Jančič, ki je sicer zelo dobro sodil tekmo, dosodil enajstmetrovko v našem prostoru, katero je Nafta neubranljivo pretvorila v gol.

V. KOROŠKI FESTIVAL v Guštanju

Obveščamo vse člane sindikatov, kakor tudi prebivalstvo mesta Celja in okolice, da se vrši dne 24. septembra 1950 V. Koroški festival v Guštanju. V ta namen organizira PUTNIK posebni vlak z odhodom iz Celja 24. septembra ob 4. uri zjutraj in povratek iz Guštana ob 21. uri. Prijave sprejemamo do 23. septembra. Cena voznje v obe smeri znaša 140 din.

V nedeljo 17. septembra 1950 ob 16. uri na Glaziji III. kolo slovenskega nogometnega prvenstva

SOBOTA (Murska Sobota) : KLADIVAR
Zaradi velike važnosti tekme pridejo gostje v Celje že v soboto, da se pripravijo čim boljše na teško srečanje. Predtekma je ob 13. uri. — Vabimo na obilno udeležbo.

V zvezi s tem pozivamo prebivalstvo, da se tega festivala v čim večjem številu udeleži.

Istovčasno opozarjamo, da se vrši v dneh od 23. septembra do 8. oktobra veliki Zagrebški velesejem. Zaposlili smo za dva posebna vlaka za 24. septembra in 1. oktobra. Polovična voznina je odobrena, za odhode vlakov bomo javnost pravočasno obvestili. PUTNIK Celje

Tisoč kvalificiranih delavcev -

kovinarjev v treh letih

Z naglo razvijajočo se industrijo in z osvajanjem novih industrijskih panog je postalo vprašanje strokovnega kadra. Perce v najhujšem smislu.

Ker je dobila struktura usposabljanja kvalificiranih delavcev novo obliko in vsebino, se je tudi sistem nižjega strokovnega šolstva v temeljih spremenil.

V industrijskih središčih so se ustanovile poleg industrijskih in rudarskih šol, ki pripravljajo učence teoretično in praktično za potrebe lastnih industrijskih obratov, tudi šole za učence v gospodarstvu kovinske stroke in raznih strok s strnjanim poukom. Izmed teh šol zavzema v Celju šola za učence v gospodarstvu raznih strok in šola za učence kovinske stroke vidno mesto, ker sta v treh letih, ne glede na številne objektivne in v nemali meri tudi na subjektivne težave usposobili nad tisoč kvalificiranih delavcev-kovinarjev za potrebe naše obrti in industrije.

Medtem, ko so se v šoli za učence raznih strok zgrinjali mladi kovinarji iz Celja in neposredne okolice, so se v šoli za učence kovinske stroke teoretično usposabljal mladi kovači, kleparji, ključavničarji, mehaniki in elektrotehniki iz vse Slovenije. Vzponno s splošnimi predmeti so se učenci seznanjali s strojno strokovno predmetno, kakor: mehaniko, tehnologijo, elektrotehniko, meklopedijo strojstvom, strojnimi elementi, tehnično mehaniko, strokovnim risanjem in matematiko s posebnim ozidrom na njihove stroke.

Ceprav se je vrnil v produkcijo le manjši odstotek učencev brez teoretične kvalifikacije, se z dosedanjimi uspehi ne smemo zadovoljiti.

Predavateljski zbor je pri svojem vzgojnem delu vzgledno upošteval našo novo družbeno stvarnost s tendenco, dati učencem čim širšo obzorje in podlago, ki sta potrebni kvalificiranemu delavcu pri praktičnem delu, prav posebno v času hitrega gospodarskega razvoja. Največja ovira za uspešen napredek v šoli je bila vsekakor pomanjkljiva predzobrazba učencev. V obrti in industriji odhajajo mnogi učenci brez minimalnega stvarnega znanja, za najprejšejsimi duševnimi sposobnostmi. Kje naj iščemo vzroke te pomanjkljive elementarne izobrazbe? Posledice okupacije so se vedno občutne. Mnogo učencev je le malo časa poselelo osnovno šolo. Niso redki slučaj, da je učenec v gospodarstvu še vedno »svajenec«, ki upravlja teška dela. Ponekod na podeželju se vedno misli, da je za kovaštvo in ključavničarstvo stroko sposoben vsak, ki je telesno dovolj razvit, ne glede na njegovo duševno obzornje. V krajih, kjer ni strokovnih šol, so učenci brez pouka in prihajajo v tečaj brez podlage.

V obrti in industriji naj bi se usmerjali učenci z zadostno šolsko izobrazbo, učenci, ki čutijo za stroko sposobnost in ljubezen, ker le pravilna zaposlitev daje pogoj za razvoj ustvarjalnih sposobnosti.

V času solanja v internatih naj bi učenci ne bili preobremenjeni z osvajanjem predpisane učnega gradiva. Vse delo naj spremlja pestro kulturno razvedrilo. Učni načrt naj bi omogočil podrobnejšo razdelitev in poglobitev v vseh smereh, ki jih zahteva današnja produkcija.

Zakon o učencih v gospodarstvu določa, da moramo v času službovanja z vso skrbjo spremljati učencev fizični in duševni razvoj. Za uspehe v delavnici in v šoli bi se morali sistematično prizadevati vsi, ki imajo opravka z učenci v gospodarstvu. Vzgojni problemi bi se naj utrdili z ljudsko oblastjo, mladinsko organizacijo, množičnimi organizacijami, starši in delodajalci.

Pozabljeni ne smemo, da bodo šole važnih vir bodočih kadrov iz delavskih vrst za srednje in višje strokovne šole. Zato je vsako zanemarjanje teh šol v vsakem pogledu naporno in škodljivo. (Milovan Djilas: Problemi šolstva.)

Šola za učence v gospodarstvu raznih strok v Celju še po petih letih nima lastnih učnih prostorov. Po pouku so učenci prepuščeni samemu sebi, ker ni internata. Šola kovinske stroke ima sicer svoj skromen internat, toda pouk se vrši v barakah, ki niso primerne za pouk v zimskih mesecih.

Ljudska oblast je investirala za gradnjo novih prostorov ogromne zneske, toda Celje je ostalo brez sodobno urejenega doma za učence v gospodarstvu, ker odločujoči činitelji v Celju niso imeli dovolj razumevanja ustvariti učencem prijeten dom, tistim učencem, iz katerih rase nov delavski rod, ki stoji za danes na fronti graditve socializma.

Čim se bodo odstranile vse težave objektivne in subjektivne značaja, bodo uspehi lepši, se spričo dejstva, ker se predavateljski zbor z učenci vztrajno bori za lepši današnji in srečnejši jutranji dan. K. F.

Pisan drabiž

MREŽE IN VERIGE

Kako dobro delo bi opravil, kdor bi raznim ljudem poolah in sindikatih in mladinskih organizacijah omenil besedo o obnašanju!

Ti pride po ozkem hodniku nasproti trojica hudo mladih deklet; držijo se strnjeno pod lakti da vlečejo mrežo tik od zida do ceste. Seveda, ti moraš četudi star, neokreten in bolehen, s poti. Stopi pravi čas na cesto, da te ne bi odločno odrinile.

Dogodilo se je, da se je nekdo na robu hodnika na cesti na tako srečanje trdno pripravil. Ker se niso razpustile in ker ni skrajna stopila za korak za ono dvojico, da bi on skromno zlezal mimo njih, ne da bi stopal na cesto, ki za pešce ni, je z rramenom nalašč tako nerodno zadel nasprotnico, da se je zavrtela kakor pri čudni plesni figuri. To je seveda mrežo raztrgalo, da so se vse tri razile. Prizadeta je, kolikor ji je sapa dopuščala, ogorčeno buhnila iz sebe »porko madonno«, druga je ugotovila »efiks«, so ljudje nerodni! Tista tam pri zidu, ki je karabambol najmanj čutila, pa je obe mirila, češ »danes je pač tačas«.

Priporočam vsakomur, naj buta in razbija take verige, kakor trga mreže ribičem delfin.

NAŠE GOSTINSTVO

V nekaterih naših lokalih so kaj čudne razmere. Napitnica tista miloščina iz starih časov, je baje odpravljena. Vendar če te poznajo, da daješ kaj na vrh, ti dajo dobro umiti ali cel vrh. — Če ga sploh imajo, če se pa kdaj razjeziš zavoljo postrebe in zato ne da nič. Vodi da drugkrat ne bo bolje, temveč ravno slabše. Čudno je izrazoslovje nekaterega osebja. Mučno je poslušati kako imajo nekod samo krigle, pir, eskiflaj in podobne reči. Razen splošne ugotovitve, vjudnosti in strokovne usposobljenosti je vazo za kvalifikacijo in karakterizacijo osebja tudi izražanje. Če pride gost, ki zaradi lenosti zanikrosti zahteva snopša, mu poudari, da imate izganje, a za telerflajš povej vsakemu, da je to mēso v juhi. Kam pa pride-mo s takim tučevanjem! Ni to socializem, da visi, bolje postavljene in izobražene leze s voje ravni v nizine; ne, one z globlin je treba dvigniti in uravnati za dostojno in zavestno življenje.

Lepo muhugojnico imajo v Točlinici v Celju. Točlinice je pravzaprav več. Le zakaj nima tista v Prešernovi ali Kidričevi ulici, kjer je bil svoje dni Aichholcer, nobenega značilnega imena, kakor na primer »Savinja« ali »Ojstrica«? Tako se sedaj more poizvedujočemu tučcu samo dopovedati: »tam, kjer imajo muhe zaprte.« Nekoliko let je trajalo, da so dobili nekaj tančice, da so doslej pokrivali sir in narezano meso na krožnikih, (narezali so seveda vso svojo zalogo naenkrat, da se je vse v redu izsušilo in da so vse domače in sosedne muhe imele sir. To je bilo lahko, ker so lazile pod to tančico. Potem se je gostiče moderniziralo. Sedaj imajo tam steklene zaklonice in v njem poleg jestvin črno trumomuh, ki bi se prav dobro počutile, če bi jim nastavili še kaj pijače. In dogaja se, da za

kak dan ni ničesar za v šrambo. Dobro srce prijaznih streljnih bi velelo, da bi takrat muhe izpuščali, da bi posedale ljudem na krožnikih in se gostile, kakor tiste, ki so iz previdnosti ostale zunaj. Tako pa revice gladujejo, in marsikatera se moli vseh šest od sebe.

Da, v gostinstvu je treba na vse gledati. K. G.

»Kaj boste ve moziške smrkije mene komandirale«

Slabo so zamenjali sprevodnice na avtobusni progi Šmartno ob Paki-Ljubno. O prejšnji sprevodnici so govorili, da je muhasta, pa so jo zamenjali. Potniki pa so prišli iz dežja pod kap. Nova sprevodnica Majda je še veliko slabša od Ivanke. Navedemo naj nekaj primerov, ki naj to tudi dokazujejo.

Imam mesečno vozovnico. Pretekli mesec sem bil službeno v Mozirju. Počakal sem na službeni avtobus. Toda sprevodnica Majda me ni spustila v vozilo, češ da je zasedena, čeprav sta v Mozirju izstopila dva potnika. Ko sem ji dokazoval, da imam mesečno vozovnico, me je spet zavrnila, češ zakaj nisi vstopil v Nazarij. Torej moral bi si brusiti pete nazaj v Nazarije, če bi hotel vstopiti in kdo ve, če bi mi v Nazariju ne rekla, zakaj nisem vstopil v Gornjem gradu.

V drugem primeru je moja žena, ki je bila v Sostanju, hotela v Šmartnem ob Paki vstopiti, da se pripelje domov v Nazarije. Pri avtobusu je bila med prvimi, vendar vstopiti ni mogla, ker jo Majda ni pustila, verjetno iz maščevanja, ker sem njeno ravnanje v mojem primeru zjutraj, zapisal v pritožno knjigo. Omečalo je tudi ni, ko je žena pojasnjevala, da ima doma dojenčka, ki čaka na materino hrano. Majda pa odvrne malomarno: »če je otrok je tako dolgo čakal, bo še nekaj časa...« in njena je obveljala, žena pa se je šele proti večeru pripeljala z nekim voznikom.

Najbolj žalosten primer pa je, ko je ob neki priliki izstopal invalid brez nog. Mučil se je na stopnicah, sprevodnica pa ga je gledala, ne da bi mu pomagala. Ko jo je uslužbenka na OLO Pavlinova opozorila na njeno dolžnost, je Majda ogorčeno vstala s svojega sedea in odvrnila dobesedno takole: »Kaj boste ve moziške smrkije mene komandirale!« Le kje je njena kultura, spričo takega odgovora?

Poleg tega bi se lahko še marsikaj napisalo o delu te sprevodnice. Avtobus je vedno umazan, čeprav ima Majda dovolj časa, da stori tudi to dolžnost. Brez dvoma ne bo velike škode, če bi se enkrat poskušali zamenjati sprevodnico. F. L.

VEČ JI JE DO KUHALNIKA — KOT DO ZDRAVJA OTROK

V Šmartnem ob Paki imajo nekateri ljudje čuden odnos do soljudi. Merodajni ljudje nimajo dovolj skrbri za stanovanjsko vprašanje ljudi, ki se stiskajo v nezdruhljivih in premajhnih prostorih. Uslužbenec podjetja Žitofond Jurij je pred letom dni prišel od vojakov. Že prej je dobil začasno sobo 4 krat 3 metre, katere služil petličniki družini za kuhinjo, šrambo in spalnico. Po-

MILIČNIK JE KRIV...

Tako si misli in tudi glasno izrazi potnik na celjskem kolodvoru, ki stoji pred zaprtimi vrati na peronu. »Zakaj ravno v Celju tako, saj so drugod še večje postaje, pa vendar ne zapirajo perona, oziroma dohoda k vlakom?« V nekaj vrstah bom pojasnil vsem nevoljnem celo zadevo.

Bilo je pozimi leta 1918. Na celjski postaji je čakalo veliko število potnikov. Ko je vlak pridrvel v postajo, je velika množica ljudi pritisnila v želji dobiti čim boljše mesto. Posledica je bila ta, da je veliko število ljudi prišlo pod kolesa vlaka. Železniska uprava je dala po tej nesreči takoj napraviti ograjo, ki naj prepreči takšne nesreče. Ograja pa je danes še bolj potrebna, ker je promet večji kot je bil nekoč. Poleg tega je v neposredni bližini tovarno skladišče in mimo perona se vrši tovarni promet, pa tudi razni tiri se nahajajo pred kolodvorom. Glede na osebno varnost potnikov je določen prostor za čakanje na notranji strani ograje.

Drugo vprašanje, katero morda zanima potnike je to, zakaj vrata na peronu odprejo šele takrat, ko vlak ustavi in ko potniki izstopijo, tako da ostanejo potniki nekaj časa »zaprti«. V takih trenutkih je dosti javne tode neumestne kritike, ne manjka tudi poštenih kletvic, vse seveda na račun službojočega miličnika. Borda za mesta v vlaku se vname med potniki že na tiri pred vlakom. Mnogokrat se zgodi, da potniki ne morejo niti izstopiti, zaradi tega nastanejo tudi zamude vlakov. Iz vseh teh vzrokov so pridržani potniki za ograjo tako dolgo, da so vhodi in izhodi pri vlakih popolnoma prosti.

Torej o krivicah, ki se gode potnikom ni govora. Gre samo za varnost potnikov. Grozije, kletve, pritožbe na nekatere višje forume, nervoja, objave v časopisih in podobne zadeve, vse podkrepjene s krivdo miličnikov je odveč. Priporočiti moram, da nekateri potniki razumejo te ukrepe, najdejo se pa taki, največkrat prikriti nasprotniki ljudske oblasti, ki jim je gneča in nervoja potnikov ugoden trenutek, ko izsujejo iz sebe kopo kletvic in ščuvajočih kletev, na ljudsko oblast, oziroma na mirno službojočega miličnika. Vsem naslednji odgovor: Oblast bo s svojimi organi, kljub vsemu nerganju čuvala varnost potnikov na celjskem kolodvoru se v naprej. R. S.

Objave in oglasi

UPNIKI PRIGLASITE TERJATVE

Potrbošniška zadruga s o. j. Laško je po sklepu občnega zbora z dne 1. 9. 1950 prešla v likvidacijo. Pozivamo vse upnike, da do 1. 10. 1950 prijavijo svoje terjatve, ker se pozneje prispele ne bodo upoštevale. Istočasno pozivamo vse dolžnike, da do navedenega roka poravnajo svoje obveznosti pri Potrbošniški zadrugi Laško. Po tem roku bomo vse obveznosti pristno izterjali. Odhor

OPOZORILO DELODAJALCEM!

Ministrstvo za delo LRS je določilo, da se izvrši vključevanje učencev v gospodarstvo od 1. do 10. septembra. Vpisovanje učencev v šolo, bi se moralo zaključiti do 15. 9. Ker večina delodajalcev ni poslala učencev k vpisu, opozarjamo, da to takoj store, sicer ostane učenec eno leto brez teoretičnega pouka. Šola za učence v gospodarstvu raznih strok

Provizorij na Mozirski planini posluje Obveščamo vse planince, da provizorij na Mozirski planini od 20. avgusta v redu posluje. Imajo 30 udobnih prenočišč in je pre-skrbljen z jedelo in pijačo. Na pogorščku pa gradimo novo kočjo za 60 oseb. Priporočamo, da obiščete postojanko.

Nedeljska zdravniška služba:

Dne 17. septembra tov. dr. Sevek Maksim Ljubljanska cesta 36, od sobote opoldne do ponedeljka do 8. ure zjutraj.

VINSKA TRGATEV

Invalidska organizacija priredi v nedeljo dne 17. septembra v St. Juriju »Vinsko trgatvo« s pričetkom ob 7. uri zjutraj. Zabava, saljiva postaja, zapiski itd. Za jedočo in pijačo je preskrbljeno po zmernih cenah.

Hrastovi sodi na prodaj

Dva hrastova soda po 700 litrov prodaja Vrečko, Celje, Ipavčeva 2, parter.

Stanovanje zamenjam

Dvosobno stanovanje s pritlikljinami v centru mesta Ptuj zamenjam za enako v Celju ali v bližnji okolici. Vprašati: Medvedšek, Razlagova 3a, Celje.

PRODAM rabljen stedišnik. Prajnik, Savinjsko nabrežje 4.

PRODAM odlično malo rabljen ročni pisalni stroj znamke »Erika« v koveku. En par malo rabljenih nizkih salonskih čevljev in en par male nabirnih »iskalnih čevljev st. 42 (predvoja roba). Trodelne linice za 1 posteljo ter popolnoma nov jedilni pribor 48 komadov originala Beierendorff (rje prosti). Naslov v upravi.

NASLA se je tiskala od koleasa st. S-12 5726. Dobl se v Celjski tiskarni.

PRODAM klavirsko harmoniko z 48 basi. Perc, Dobrova 61, Celje.

KINO METROPOL CELJE

Do 18. septembra 1950 angleški film LJUBAVNA ZGODBA

Od 19. do 21. septembra sovjetski film BELI SE OŠAMLENO JADRO

Od 22. do 28. septembra italijanski film SEVILJSKI BRIVEC

KINO DOM — LETNI

Do 18. septembra francoski film DOKLER BOM ZIVEL

Od 19. do 25. septembra ameriški film JONY FRANEY

KINO ZALEC

Od 16. do 17. septembra ameriški film GENTLEMAN JIM

Od 20. do 21. septembra ruski film SUVOVOR

Od 22. do 24. septembra ameriški film SEMMI KRIZ

KINO UDARNIK VELENJE

Od 16. do 17. septembra francoski film DOMOVINA

Od 20. do 21. septembra ameriški film SEMMI KRIZ